

Ministerie van Infrastructuur en Milieu
Directie participatie
Mevrouw I. Voesten
Postbus 20901
2500 EX DEN HAAG

Onderwerp

Gezamenlijke reactie Ieder(in) en Oogvereniging op Wijziging Besluit personenvervoer

Datum	Referentie	Inlichtingen bij	Bijlagen
16-01-2015	15-001/TS/RS	Tamara Stranders	

Geachte mevrouw Voesten,

Ieder(in) en de Oogvereniging zijn verheugd dat er een landelijke regeling komt die taxichauffeurs verplicht hulpmiddelen van consumenten mee te nemen (Wijziging Besluit personenvervoer 2000).

De staatssecretaris vraagt belanghebbenden te reageren op de voorgenomen wijziging. Omdat wij nog enkele belangrijke knelpunten signaleren, maken wij van deze mogelijkheid gebruik. Wij vinden dat de regeling op de volgende punten verbeterd kan of moet worden.

- **Onduidelijke afbakening van hulpmiddelen**

De regeling geeft een aantal voorbeelden van hulpmiddelen die door taxichauffeurs meegenomen moeten worden, zoals: honden, rollators, zuurstofflessen. In de regeling staat verder dat hulpmiddelen die te groot zijn niet meegenomen hoeven te worden. Hetzelfde geldt voor hulpmiddelen die beschadigingen aan de auto kunnen veroorzaken. Beide criteria zijn lastig te definiëren en kunnen discussie opleveren met de chauffeur.

Om dit te voorkomen vragen wij deze criteria beter te omschrijven. Een hulpmiddel is alleen te groot als het daadwerkelijk op geen enkele wijze in de auto past. Bij beschadigingen moet er sprake zijn van blijvende schade.

- **Herkenbaarheid werkhond**

Om misbruik van de regeling te voorkomen vinden wij het geen bezwaar dat blindengeleidehonden herkenbaar moeten zijn aan het dragen van een tuig en werkhonden aan een dekje met daarop de term 'hulphond'.

- **Verplicht alternatief aanbieden**

In de regeling staat dat chauffeurs die allergisch of fobisch (bang) zijn voor honden, een passagier met een werkhond mogen weigeren. Daar hebben wij uiteraard begrip voor. Maar om te voorkomen dat de passagier helemaal niet vervoerd wordt, pleiten wij er nadrukkelijk voor om in de regeling de verplichting op te nemen dat als een chauffeur een werkhond om die reden weigert, de vervoerder in dat geval (binnen redelijke tijd) een alternatief moet aanbieden.

Deze verplichting voorkomt bovendien het vaak voorkomende fenomeen dat als bij een opstapplaats één chauffeur een werkhond weigert, alle andere chauffeurs dat ook doen.

Tot slot willen wij erop wijzen dat deze verplichting ook geldt voor vervoerders in dunbevolkte regio's waar maar een beperkt taxi-aanbod is. In deze regio's zal de vervoerder voor een alternatief aanbod mogelijk een beroep moeten doen op een vervoerder uit een andere gemeente. Het kan niet zo zijn dat de passagier dit zelf moet regelen.

Tot slot: VN-verdrag, op voet van gelijkheid

Zoals gezegd zijn Ieder(in) en de Oogvereniging verheugd over de regeling: de intentie van de regeling onderschrijven wij zeer!

De toelichting bij de regeling wijst terecht op het VN-verdrag voor de rechten voor personen met een handicap. Het VN-verdrag schrijft voor dat mensen met een beperking op voet van gelijkheid toegang hebben tot vervoer.

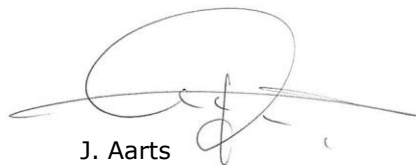
De uitwerking echter roept nog vragen op. Wij hopen dan ook dat de staatssecretaris bovenstaande punten alsnog opneemt in de regeling.

Heeft u nog vragen, dan kunt u contact opnemen met Tamara Sanders, beleidsmedewerker vervoer van Ieder(in).

Met vriendelijke groet,

I. Soffer,
directeur Ieder(in)

J. Aarts
directeur Oogvereniging